

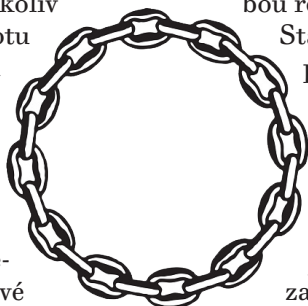
Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
5. červen Léta Páně 2022

SVATÝ VÁCLAVSKÝ VINICE 6-8

ČERVEN-SRPEN

BEZ SPOJENÍ

není velení. Tuto klasickou vojenskou poučku můžeme vztáhnout i na jiné záležitosti, třeba život farnosti. Poté, co již skoro rok fungujeme bez pastoračního asistenta, jsme si to uvědomili obzvláště výrazně, protože nám tok informací poněkud vázl. O to větší můžeme mít radost z toho, že ačkoliv se mnozí o v minulou sobotu proběhlém farním výletu dozvěděli jen několik týdnů předem, naplnili jsme nakonec dva autobusy a strávili společně příjemný čas, který mírně pokazilo jen zhoršující se skóre semifinálového zápasu hokejové

reprezentace. Ani nedělní zápas o třetí místo se nevyvíjel dobře, ale nakonec naši dokázali nepříznivý vývoj otočit a bramborové medaile tentokrát putovaly na kontinent svého původu. Naše farní shromáždění, které se sešlo ten samý den, bylo také motivováno potřebou reagovat na nepříznivý vývoj.

Starost o předávání informací převzala Anička Duchková, na kterou se prosím v těchto věcech obračejte (kontakty najdete na poslední stránce Vinice). Samo spojení však nestačí, potřeba je i něco dalšího – totiž naše zapojení. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady 10. května 2022

V úterý 10. května proběhlo pravidelné setkání členů pastorační rady. Nejprve jsme se věnovali akcím farnosti, které jsou naplánovány do konce školního roku. Vláda Jeništa informoval o přípravě farního výletu, který se uskuteční v sobotu 28. května. Další akcí, o které se mluvilo, je vigilie před slavností Se-slání Ducha svatého. Proběhne v sobotu 4. června v kostele svatého Mikuláše od 20 hodin.

Nejvíce času jsme věnovali přípravě farního shromáždění, na které jsme všichni srdečně zváni v neděli 29. června od 18 hodin do sálu v kostele sv. Václava. Jeho cílem je personálně posílit stávající farní aktivity, případně najít ochotné dobrovolníky pro aktivity nové. Na setkání pastorační rady jsme sestavili přehled farních aktivit včetně farníků, kteří je mají na starosti. Tyto farníky oslovíme, aby mohli na shromáždění svoje aktivity prezentovat. Domlouvalo se, co je ještě potřeba zařídit a kdo to udělá.

Pavel Kryl a Vojta Tutr připravují na první víkend v září vodu pro zájemce z řad farní mládeže cca od 12 let.

Řešily se i běžné provozní záležitosti farnosti, např. zakoupení nových stolanů na noty, změny ve farní kanceláři, plánovaná úprava kuchyně v kostele sv. Václava a parkování u tohoto kostela.

Naposledy v tomto školním roce se sejdou členové pastorační rady společně s členy ekonomické rady v úterý 21. června. Na programu bude mimo

jiné příprava zářijového farního dne a oslava svátku svatého Václava. *LH*

Farní shromáždění 29. května 2022

Jedním z výsledků synodálních setkání v rámci naší farnosti byla myšlenka příležitostného svolávání farního shromáždění k řešení našich naléhavých problémů. První takové setkání ostatně proběhlo již v roce 2019, kdy jsme řešili způsob financování pastoračního asistenta. Letošní shromáždění mělo dva hlavní cíle. Jedním z nich bylo navzájem si představit nejrozumnější aktivity, které ve farnosti probíhají, a nabídnout je zájemcům. Přehled uvádíme formou vložené přílohy do tohoto čísla Vinice. U některých aktivit se ovšem projevuje nedostatek lidí ochotných na nich spolupracovat, a některé už se proto ani nekonají, proto bylo druhým cílem shromáždění oslovit potenciální zájemce o zapojení se do těchto činností. Obzvláště potřeba je doplnit síly u dlouhodobých aktivit, jako je charitní práce nebo zpěv při bohoslužbách, jak ostatně potvrzují vedoucí našich sborů v rozhovorech, které najdete níže. Pokud v některé takové činnosti najdete své místo, přihlaste se prosím vedoucí osobě přímo nebo prostřednictvím některého člena pastorační rady.

MiM

Přehled očekávaných výdajů a příjmů farnosti v roce 2022

Výdaje	měsíčně
materiálové náklady	7 100
zálohy el. energie	19 100
zálohy plyn	16 900
zálohy vodné	4 500
energie celkem	40 500
telefon + internet	2 600
účetnictví	4 800
pohoštění a dary	3 000
odvoz odpadu	1 000
ostatní služby	1 000
mzdy	8 000
bankovní poplatky	500
pojištění majetku	5 000
úhrnem	73 500

Příjmy	
pravidelný nájem	1 700
sbírka	22 000
tiskoviny	800
dary	64 400
úhrnem	88 900

Vzhledem ke zvýšení záloh na energie vyplývá z uvedeného přehledu, že průměrné příjmy za měsíc pokryjí pravidelné povinné platby za mzdy, ostatní služby, materiálové náklady a ostatní povinné poplatky s minimálním přebytkem. Na běžné nebo mimořádné opravy zbývá měsíčně pouze 15 400 Kč.

Ivona Nováková

PŘEDSTAVENÍ *naší farnosti*

Petr Svoboda nás v minulém čísle Vinice upozornil na pestrou paletu našich pěveckých sborů. Technickou chybou se první rozhovor do předchozího čísla nedostal, nyní proto přinášíme rozhovory rovnou tři v jednom: s Olgou Polanskou, vedoucí (varhanního) sboru, s Ondrou Škochem, vedoucím (kytarové) scholy, a s Honzou Tomsou, vedoucím kapely Missa.

Kdy a jak tě poprvé oslovila Múza hudební?

Olga: Řekla bych, že kos na komíně – v dětství jsem říkala, že bych chtěla být komeníkem, abych tam také tak mohla zpívat..., pak ve školce vánoční besídka – a já sólo „Ráda bych k Betlému“ – vzala pěkně vysoko... V chatě jsem vylézala na vikýř na střeše a tam přezpívala vše, co jsem znala – v domnění, že jsem tam sama a nikdo mě neslyší...

Ondra: Rodiče jsou milovníci hudby, takže u nás doma byla hudba vždy pří-

tomná. Strašně rád jsem improvizoval na klavír, který mě fascinoval tím, jaké má možnosti. Doma jsme ho neměli, ale měli jsme staré harmonium a to bylo taky bezva. Nakonec jsem ale neodolal kouzlu kytary.

Honza: Rodiče se seznámili ve studentském sboru Academiachor, táta pak dirigoval a máma dodnes pje v ženském ansámblu Foerstrovo komorní pěvecké sdružení. Tak už asi tenkrát jsem se s Múzou potkal. U nás v kostele se hudebním aktivitám věnuji přes dvacet pět let.

Kdy tě poprvé napadlo zapojit se do sboru?

Olga: Moji matku – bylo mně 9 let – do sboru v Košířích, u Nejsvětější Trojice.

Ondra: Byl jsem osloven Ondrou Rechnerem, zda bych se nechtěl zapojit a pomoci.

Honza: Někdy ve druhé půlce devadesátka a vzápětí jsem dal dohromady kapelu.

Co tě přivedlo k víře a do kostela?

Olga: Rodiče.

Ondra: Jsem tradiční katolík, který měl velké štěstí na farnost a načasování, protože v době, kdy jsem si hledal vlastní cestu k Bohu, působil ve Vršovicích Michal Slavík a probíhala zrovna charismatická obnova. Byl jsem do toho tehdy zapojen jako člen kapely Cecilie, která hrála při mších a na konferencích.

Honza: Tátova tvrdá ruka :-). K aktiv-

nějšímu pojetí víry mě inspiroval můj drahý spolužák, biřmovací kmotřenec a současný farář vinohradský Honza Houkal, s nímž jsem sedával v lavici na gymplu.

Co se ti líbí ve sboru, který vedeš?

Olga: Obětavost, spolehlivost, nasazení k Boží oslavě – každého člena sboru dle daných schopností... Bez tohoto by asi nešlo při tak malém počtu zpěváků cokoliv dát dohromady. Je to něco jiného, než když si někdo přijde občas zazpívat do společnosti přátel.

Ondra: Zpívat a hrát ve schole je služba. Po letech, která jsem ve schole, si nejvíce vážím těch, kteří drží jako pilíře. Jsme ale otevřené společenství a je skvělé, že k nám lidi přicházejí a jsou s námi, dokud je to pro ně možné. Líbí se mi, že můžeme přinášet lidem při mších radost svojí službou.

Honza: Naše kapela Missa se věnuje autorské interpretaci písní Karla Kryla a mešnímu hraní. Ta kombinace je příznivá. Je to svébytné folkové těleso, které bylo vydupáno ze země, členové si „rozdali nástroje“, a ono je schopno dnes vyprodat velký sál Městské knihovny – tak na to jsem hrdý. Nechtěl jsem stvořit zaprděnou kostelní kytarovku, a snad se to povedlo. Aktuálně mě těší, že jsme se více vokalizovali a působíme stále sebraněji. Dlouhodobě ale potřebujeme další hlasy!

Jak dlouho ve Vršovicích působíte?

Olga: Sbor vlastně od dob P. Jiřího Hájka – i když po jeho odchodu mnozí postupně odešli, jiní zase za P. Michaela

Slavíka přišli – včetně dirigentů. Do Vršovic jsem se přistěhovala v roce 1975 a do sboru začala chodit – víceméně doprovázet večer do zkoušek tehdy dvánáctiletou dceru Janu – to byl rok 1986, a tak jsem po patnácti letech (od svatby) zase začala ve sboru zpívat. Všimla si mě Lenka Pištěcká (za dir. Vlada Koronthályho) a vycvičila na sólistku – i u Svatojakubského sboru Josefa Hercla, kam jsem v roce 1990 začala též chodit a hodně se tam naučila.

Po odchodu V. Koronthályho (do politiky v roce 1992) jsem se z nouze začala o sbor starat – aby se nerozpadl – a čekala, až se toho ujme někdo fundovanější – (přišel – a zase odešel – Libor Dřevíkovský, kterému nastaly vážné starosti a čas na nás mu už nezbyval...) – A tak čekám dodnes...!

[Mimochodem: Lenka Pištěcká už léta úspěšně vede chlapecký sbor Bruncvík, vychovává zpěváky a stále do sboru hledá nové zájemce – od těch nejmenších (více na www.bruncvik.eu).]

Ondra: Pokud si to dobře pamatuji, tak scholu vedu osm let.

Honza: Missa od roku 1999, kdy vznikla.

Kdy a kde se scházíte ke zkouškám?

Olga: Každou středu v sále kostela – v 18.30 = po mši svaté.

Ondra: Před každou mší, kterou hrajeme, se scházíme v 9.00 ve farním sále.

Honza: Každý čtvrtek v 19.30 v sále/kuchyňce kostela sv. Václava.

Jak často hrajete při mši?

Olga: Varhanice každou neděli v 8.30 – a zpěváci k vedení lidového zpěvu též, ale jak to je každému možné – ovšem samozřejmě kromě svátků – to jsme v plném počtu! A 1x za měsíc i při mši svaté v 10.30.

Ondra: Dvakrát a někdy i třikrát do měsíce.

Honza: Každou druhou neděli od 10.30.

Chceš něco říct našim farníkům?

Olga: Aby našli odvahu a přišli posílit naše „řady“ – a hlavně – aby všichni dole v lavicích ZPÍVALI! Nezapomenu na ten krásný, mohutný lidový zpěv při mších v Německu, kam jsme jezdili zpívat a koncertovat se Svatojakubským sborem Cantores Pragenses – zřejmě to souvisí s tou pověstnou německou disciplinovaností...

Ondra: Rád bych motivoval všechny, kteří mají rádi zpěv anebo hrají na nějaký nástroj, aby se k nám přidali. Jsme teď hodně oslabení, takže by to bylo bezva. Nejsme žádný profi sbor! Děláme to tak, jak umíme. Snažíme se zlepšovat a pracovat na sobě a našem repertoáru. V příští sezóně bychom se rádi věnovali novým písním Jiřího Černého.

Honza: Díky za odvahu sdělit nám svůj dojem z našeho hraní, za každé povzbuzení. A jestli je mezi vámi někdo, kdo by s námi rád zpíval nebo hrál, nebojte se ozvat. Vřele každého uvítáme! :-)

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Otče, odevzdávám se ti

Třetí část: Být Božím nástrojem

Cílem dvou prvních etap odevzdání je ochotně se sklonit před Boží vůlí tak, jak se nám zjevuje v různých okolnostech života, a poslušně vykonávat úkoly, které nám ukládá Bůh. Tyto dvě etapy (řící ano Boží vůli a poslušnost Boží vůli) probíhají do určité míry současně. Můžeme je nazývat pasivní a aktivní dimenzí. Třetí etapou je však zcela nové stadium a předpokládá, že se člověk dlouho cvičil Boží vůli přijímat a poslouchat ji. V této třetí etapě odevzdáváme sami sebe a své duševní schopnosti Bohu tak úplně, aby jich mohl použít podle toho, jak bude chtít. V druhé etapě to, co si Bůh přeje, činím já, *dělám to pro něj*. Ve třetí etapě naopak Bůh používá mne, *činí to skrze mne*. To je něco nového.

Je důležité, abychom nevstoupili do této naprosté závislosti předčasně. Kdo je zvyklý sledovat pouze vlastní vkus a svá vlastní přání, kdo se dosud nenaučil zaměřovat čtyři vášně – radost, naději, bolest a bázeň k Bohu, není pro tuto naprostou závislost zralý. Stejně důležité však je, když nastal pravý čas, mít odvahu sevření uvolnit a kormidlo předat Bohu. V životě každého člověka by měl nastat čas, kdy budeme nástrojem Božím a ničím jiným.

Odevzdat VŠECHNO

V této třetí etapě je odevzdání mnohem radikálnější, než jak to platilo pro etapu první a druhou. Tam jsem se vzdal

vlastní volby, co bych měl dělat. Snažil jsem se vyzkoumat Boží vůli a tu převést ve skutek. Ale byl jsem to *já*, kdo usku-tečňoval Boží vůli. Teď nabízím Bohu nikoli pouze svou vůli, nýbrž všechny své možnosti, všechnu svou duševní sílu, aby On sám uskutečnil svou vůli *skrze mne*. Dříve jsem na housle hrál já. Byl to sice Bůh, kdo mi dal partituru, a já jsem poslušně hrál podle not, které Bůh přede mne postavil. Teď předávám housle Bohu a nechávám hrát jeho... Být Božími houslemi je něco zcela jiného než hrát na housle pod Božím vedením. Bůh se sám dotýká strun mých duševních schopností. Mé odevzdání platí pro mne celého: „Odevzdávám svou duši do tvých rukou,“ modlí se bratr Charles, „dávám ti ji, Bože, s celou láskou svého srdce..., protože je potřebou mé lásky dát se, odevzdat se do tvých rukou bezvýhradně.“ Děláme to, co Bůh činí a činil odjakživa: Otec dává celý svůj život Synovi, Syn jej vrací Otci a tím darovaným vylitým životem je Duch sám.

V křesťanské tradici existuje jiná známá modlitba, která vyjadřuje dokonalé odevzdání, totiž „Suscipe“ Ignáce z Loyoly: „Vezmi si, Pane, a přijmi všechnu mou svobodu, mou paměť, můj rozum a celou mou vůli. Všechno, co mám a co vlastním. Tys mi to dal, Tobě, Pane, to vracím. Všechno je tvé. Dej mi svou lásku a milost, ty mi stačí.“ Zní to úžasně, nutno však přiznat, že úplně se Bohu odevzdat není snadné. Na straně Boží je odevzdání naprosté. Bůh je

„tělem, které se vydává“ a „krví, která se vylévá“. Bůh pouze čeká, že i my se vydáme. Učiníme-li tak, spojení se uskuteční, Bůh k nám přichází v eucharistii obětovaný, aby v nás vyvolal stejné odevzdání. Nepřijímáme-li eucharistii alespoň s touhou po dokonalém odevzdání, obrátí se všechno v lež. Nechceme-li odpovědět na naprosté odevzdání Boží svým vlastním naprostým odevzdáním, uzavřeme tak Bohu cestu.

Nechme Boha jednat

Naprosté odevzdání, které zde máme na mysli, znamená, že veškerou odpovědnost vložíme na Boha. Dáváme Bohu svůj rozum, aby ho použil k myšlení podle vlastního uvážení. Svěřujeme mu svou vůli k inkarnaci jeho Božské vůle, k tomu, aby se jeho vůle děla skrze vůli člověka. Dáváme Bohu svou paměť, aby ji svým dotekem přiměl upamatovávat se pouze na to, co on sám pokládá za důležité. Dáváme sami sebe a všechny své síly Bohu k dispozici. „Teď je odpovědnost na tobě,“ říkáme Bohu. A Boha to těší, protože toto si celou dobu přál a toužil po tom.

Až když žijeme v naprosté závislosti na Bohu, uskuteční se to, zač se denně modlíme: „Přiď království tvé.“ Pokud nenecháme Boha činit v našem nitru *vše*, pak jeho království dosud nepřišlo. Bůh si nejen přeje sám rozhodovat, nýbrž chce vykonávat to, co sám rozhodl „jakoby beze mne, a přesto skrze mne“.

Život člověka zde na světě (po naprostém odevzdání) již není řízen ctnostmi, ale dary Ducha svatého. Spolu s posvěcující milostí při křtu obdržíme ctnosti (a to především ctnosti teologické, tj. víru, naději a lásku) a dary Ducha sva-

tého. A právě tyto dary Ducha svatého nám poskytují obzvláštní způsobilost a citlivost pro jeho vedení. Rozdíl mezi ctnostmi a dary spočívá hlavně v tom, že ctnosti můžeme uplatňovat, kdy a jak chceme. K aktu víry můžeme dát podnět sami. Naopak Duch svatý aktivizuje dary. Jediné, co nám přísluší udělat, je říci Bohu své ano. Duch svatý je *vždy* připraven nás vést. Otázka je, zda jsme *my* pokaždé hotovi *dát se vést*.

Odevzdání a vlastní aktivita

Hovoříme-li o odevzdání, nezřídka slyšíme námitku: „Copak nemáme něco dělat sami? Může být správné jen sedět a čekat na Boha? Nedal nám snad rozum a vůli, abychom jich používali? Nevede nás toto absolutní odevzdání k lenivosti a netečnosti?“ Nejsnáze odpovíme na tuto námitku, když odkážeme na Ježíšova slova: „... sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mne naučil Otec“ (J 8,28). Zdá se nám snad, že tento postoj je výrazem Ježíšovy liknavosti, že Ježíš je pohodlný a přenechává všechnu práci svému Otci? Není to ve skutečnosti Otec, kdo nutká Ježíše, aby putoval od města k městu a kázal o lásce? Nečinit něco sám od sebe *neznamená*, že neděláme vůbec nic. Naopak, pouze to neděláme sami. „Ten, který mne poslal, je se mnou, nenechal mne samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu“ (J 8,29). Otec a Ježíš jsou vždy spolu. Otec dává iniciativu, Duch vede Ježíše podle Otcových pokynů a Ježíš se ochotně podřizuje vedení Ducha a uvádí tak Otcovu vůli ve skutek. Tak by mělo trinitární pečeť nést všechno lidské konání. Odevzdání mnohonásobuje možnosti člověka. Aktivita sama

není v rozporu s odevzdáním, neboť Bůh sám nás vybízí k aktivitě. Tak vzniká aktivita zpečetěná Bohem. Co je neslučitelné s odevzdáním, je aktivita svévolná, svéhlavá. Ta zabraňuje a stojí v cestě všem účinkům milosti, či dokonce je ničí a nahrazuje v duši impulzy Ducha svatého popudy vlastního ducha.

Mír srdce

Naprosté odevzdání celého svého já a všech svých duševních sil Bohu předpokládá, že máme v srdci mír. Dát se pohánět Božím duchem ve všem svém konání je možné pouze tehdy, jsme-li s Bohem na stejné vlnové délce, tj. máme-li v sobě mír, neboť náš Bůh je Bohem pokoje (1 Kor 14,33). Ovládá-li naši duši neklid, Boha neslyšíme, a naše srdce nemůže vnímat Boží impulzy, je-li roztěkané. Musíme odmítat všechno, co nemá znamení míru, pokory, shovívavosti, důvěry. Což jsou všechno vlastnosti, jež nesou pečeť Boží. Velkou pomocí je nám, snažíme-li se pracovat s klidem a uvolněním a ovládáme-li se. Stres je často znamením příliš dotěrné přítomnosti vlastního já. Bůh nikdy nevyvolá stres. Každý člověk má svůj vlastní rytmus a je důležité tento rytmus respektovat. Jsme-li sami se sebou v disharmonii, nemůžeme mít harmonický vztah ani k Bohu. Klid, pokoj a uvolnění nemají souvislost pouze s naším tělesným a duševním zdravím. Vytvářejí i větší otevřenost vůči Bohu. Zároveň do nás též vtěluje i Boží mír, ten mír, o němž píše sv. Pavel, že musí „vládnout“ v našich srdcích.

Tak to je z (náročného) textu švédského karmelitána bratra Wilfrida Stinissena Být Božím nástrojem - odevzdat se. Doporučuji si připomenout (a modlit se) Modlitbu optinských starců a Nověnu odevzdanosti P. Dolinda Ruotola. A v našem kancionálu píseň - modlitbu 928 sv. Františka z Assisi Učiň mne, Pane, nástrojem..., ať zářím tvým pokojem... *Jana Gottwaldová*

Proč jít na Noc kostelů

V pátek 10. 6. 2022 proběhne Noc kostelů 2022. Otevřen bude jak sv. Václav, tak sv. Mikuláš.

Možná si myslíte, že je to akce pro nevěřící, kteří si chtějí prohlédnout tyto církevní stavby, a nás „kostelních“ se netýká. Já jsem ale přesvědčen o opačném. Tato událost je totiž jedinečnou příležitostí, kdy náš kostel navštíví lidé zvenčí. Jsou mezi nimi věřící z jiných farností, nevěřící ateisté a potom lidé hledající. U té poslední skupiny bych se rád zastavil.

Tyto lidi něco přitahuje navštívit kostel. Během roku se neodhodlají nebo nemají příležitost vstoupit dovnitř. Tento okamžik nastává právě při Noci kostelů.

Když takový člověk přijde, většinou se zarazí u vchodu a něco očekává. Zde je naše úloha. Očekává přijetí, pomocnou ruku. Nejen hudbu, zpěv nebo přednášku. Ale kontakt s věřícím člověkem, který je tu v tuto chvíli zcela pro něj.

Je třeba se o víru dělit s ostatními. Ukázat, že víra v Boha je normální, že ji

mají obyčejní lidé, stejní, jako jsou oni, a otevření s nimi komunikovat. Proto si myslím, že je třeba na Noc kostelů jít, i když nejsem účinkující člen pěveckého sboru nebo nemám nějakou přednášku.

Pokud nemáte problém navazovat kontakt s neznámými lidmi, určitě přijďte. Můžete dávat, ale věřte, že i sami dostanete.

Na závěr mám takovou praktickou pomůcku. Člověka, který nechodí do kostela, poznáte podle toho, že se u kropek nepokřičuje. Neznamena to ale, že bychom se neměli ujímat i věřících farníků z jiných farností.

Noc kostelů není jen o architektuře, ale hlavně o setkávání. Přijďte desátého! Další Noc kostelů bude až za rok.

Michal Žilka

Svatý Juda Tadeáš

Na pravé straně našeho kostela, vedle oltáře sv. Josefa, se nachází poměrně nenápadná kovová deska s reliéfem sv. Judy Tadeáše. Pod ním je vyryt nápis:

JUDO TAD. VYSLYŠ PROSBU MOU!

Když byl tento světec, proč sem tato deska byla umístěna a jaký má význam pro nás?

Svatý Juda Tadeáš byl jedním z apoštolů. Není v evangeliích příliš zmiňován. Ale obecně se považuje za pomocníka v beznadějných situacích. Což je pro každého z nás docela důležitá informace. Beznaděj, bezmoc, kolikrát se s nimi setkáváme?

Zde se musíme zastavit nad patrona-

cí světců obecně. Žádný světec nemá větší moc než Bůh. A žádný světec pro nás nemůže vykonat více než Bůh. Proč tedy „ty světce máme“?

My lidé jsme nedokonalí, mnohdy se nedokážeme obracet k Bohu. Bůh je milosrdný a shovívavý. Počítá s naší slabostí, mnohdy s naší malou vírou. A právě proto nám dal mnoho darů. Jedním z nich jsou právě světci, tedy lidé z masa a kostí, kteří žili stejný život jako my. Nebyli dokonalí, ale mnohdy slabí a hříšní. Přesto dokázali žít tak, že nám je církev s vnuknutím Božím představuje jako svaté, tedy následovníhodné.

Svatý Juda Tadeáš nám připomíná, že i v beznadějných situacích je třeba se modlit k Bohu – třeba právě prostřednictvím něj.

Judu Tadeáše poznáte podle kyje, o který se opírá. Je to nástroj, kterým byl zabit. V Praze má tento světec nejznámější sochu před kostelem sv. Josefa na náměstí Republiky. Je tam zobrazen nejen s kyjem, ale i s druhým atributem – ikonou s Kristovou tváří v ruce.

Když budeme cítit, že jsme se ocitli v nějaké bezvýchodné situaci, můžeme pokleknout před svatostánek nebo se dojit pomodlit k desce s reliéfem apoštola Judy Tadeáše. Třeba nám pomůže najít světlo ve tmě a poznat, jaká je Boží vůle v naší situaci, se kterou si nevíme rady.

Michal Žilka

P O Z V Á N Í *na červen a na léto*

Ve **čtvrtek 9. června** od 18 hodin proběhne **ekumenická bohoslužba** ve Vršovickém sboru Českobratrské církve evangelické na adrese Tulská 14.

V **pátek 10. června** proběhne **Noc kostelů**. Program v kostele sv. Václava i v kostele sv. Mikuláše začne v 18 hodin. Více informací a podrobný program najdete na stránkách *nockostelu.cz*.

Zveme rodiny, jednotlivce s dětmi i ostatní zájemce na **Tělesnou obnovu**, která se letos nově koná v areálu UK v Dobronicích. Příjezd je ve středu **22. června** večer (event. 23. nebo 24. června večer), ukončení akce v ne-

děli 26. června odpoledne. Ve čtvrtek a v pátek lze vyjet na vodu, možnost pěšího nebo cyklovýletu, v sobotu sportování v táboře, mše svatá, táborák, v neděli olympiáda pro děti. Více informací najdete na webu farnosti, kde se lze přihlašovat do 5. června.

V **sobotu 25. června** se bude konat **Svatoprokopská pěší pout'** z Chotouně do Sázavy. Zahájena bude v 7.30 v kostele sv. Prokopa v Chotouni, zakončena bude v 18 hodin poutní mší svatou v Sázavském klášteře. Hlásit se je možné na *PoutSazava@seznam.cz*.

LETNÍ PROVOZ a akce vršovické farnosti

Další číslo Vinice vyjde až po prázdninách, proto přinášíme informace s předstihem.

V červenci a srpnu bude platit

Letní program bohoslužeb

v úterý v 18 hodin v kostele sv. Mikuláše
ve středu v 18 hodin v kostele svatého Václava

ve čtvrtek v 8 hodin v kostele svatého Mikuláše

v neděli v 9.30 v kostele svatého Václava

Zájezd do Dolomit

V termínu od 6. do 13. srpna se uskuteční letní zájezd farníků naší farnosti do Dolomit, konkrétně do církevního domu Velehrad ve St. Martinu in Gsies. Doprovodí nás P. Christian. Zájezd je vhodný i pro rodiny s dětmi. Informace o domě www.pdvelehrad.cz. Cena cca 3 500 Kč + 170 €. Prosíme zájemce, aby se co nejdříve přihlásili Olze Polanské (604 208 771, olga.polanska@seznam.cz), volná místa budou v červnu nabídnuta jiným farnostem.

Farní tábor

Farní tábor se bude konat v termínu 7.-14. srpna v Jesenici u Rakovníka, je určen pro děti od 7 do 14 let. S dotazy se můžete obrátit na Niki Hamplovou (739 592 298, nikcogh@gmail.com), která také do poloviny června přijímá přihlášky.

Voda pro mládež

V termínu 2.-4. září chystáme opět farní vodu pro účastníky ve věku od 12 let. Horní věková hranice není striktně stanovena, ale pohybuje se kolem 16 let. Akce je vhodná pro ty, kdo na vodě nikdy nebyli, i pro zdatné vodáky. Pojedeme s největší pravděpodobností tok Ploučnice v úseku Stráž pod Ralskem - Vlčí důl. Veškeré vodácké vybavení budeme mít půjčeno.

Dotovaná cena se bude pohybovat kolem 500 Kč za osobu plus doprava. Odjezd z Prahy bude v odpoledních pátečních hodinách, návrat v neděli večer. Délka denní etapy bude záviset na zdatnosti účastníků. Předpokládá se 10-15 km.

Přihlašování na stránkách farnosti do naplnění kapacity či do konce července. Informace o přesných odjezdech a srazech, jakož i o tom, co vše vzít s sebou, budou zaslány účastníkům v dostatečném předstihu.

Kontakty na organizátory: Vojta Tutr (vojtech.tutr@seznam.cz), Pavel Kryl (pavel@kryl.eu).

Farní den 18. září

Již nyní si v kalendáři rezervujte třetí zářijovou neděli, kdy se sejeme v 10 hodin v kostele sv. Václava ke společné bohoslužbě, kterou povede biskup Zdenek Wasserbauer. Jako v minulých letech počítáme i letos se společným obědem a následným programem.

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svátost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

řada a finanční záležitosti – Ivona Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 4. 9., příspěvky dodávejte nejpozději do neděle 28. 8. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 732 736 728. Provizorní šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Příspěvatelé: Ludmila Hobzová (LH), Petr Svoboda, Jana Gottwaldová, Anna Duchková, Michal Žilka. Korektura: Jana Sachlová. Sazba: Slávek Heřman.